

II List do Koryntian

Rozdział 1

WSTĘP

Pozdrowienie

1. Paweł, z woli Boga apostoł Chrystusa Jezusa, i Tymoteusz, brat, do Kościoła Bożego, który jest w Koryncie, wraz ze wszystkimi świętymi, którzy są w całej Achai. 2. Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa.

Dziękczynienie po doświadczeniu

3. Błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiego pocieszenia, 4. Ten, który nas pociesza w każdym naszym ucisku, abyśmy sami mogli pocieszać tych, którzy są w jakimkolwiek ucisku, pocieszeniem, którym sami jesteśmy pocieszeni przez Boga. 5. Jak bowiem wzrastają w nas cierpienia Chrystusa, tak też przez Chrystusa wzrasta nasze pocieszenie. 6. Jeśli więc doznajemy ucisku – to dla waszego pocieszenia i zbawienia, i jeśli otrzymujemy pocieszenie – to dla waszego pocieszenia, które sprawia, że znosicie z cierpliwością te same cierpienia, których i my doznajemy. 7. A nasza nadzieja co do was jest mocna, bo wiemy, że tak jak jesteście współuczestnikami cierpień, tak i pocieszenia. 8. Nie chcielibyśmy bowiem, bracia, abyście nie wiedzieli o ucisku, którego doznaliśmy w Azji, że bez miary i ponad siły zostaliśmy przygnieceni, tak iż straciliśmy nawet nadzieję na uratowanie życia. 9. Więcej, pogodziliśmy się wewnętrznie z wyrokiem śmierci, tak że przestaliśmy ufać sami sobie, a zaufaliśmy Bogu, Temu, który wskrzesza umarłych. 10. On od grozy śmierci już nas wybawił i wybawi. W Nim też pokładamy nadzieję, że nadal będzie wybawiał, 11. przy waszym współdziałaniu poprzez modlitwę za nas, aby łaska, którą otrzymaliśmy dzięki wielu, stała się dla wielu powodem dziękczynienia za nas.

ZMIANA PLANÓW PODRÓŻY

Opóźnienie wizyty Pawła

12. To jest bowiem naszą chlubą: świadectwo naszego sumienia, że w prostocie i szczerości Bożej, nie według cielesnej mądrości, lecz według łaski Boga, postępowaliśmy w świecie, a w szczególności względem was. 13. Nie piszemy wam przecież niczego innego, jak tylko to, co czytacie i co rozumiecie. Mam natomiast nadzieję, że zrozumiecie wszystko, 14. tak jak już nas zrozumieliście po części, że my jesteśmy waszą chlubą, tak jak i wy naszą, w dniu naszego Pana Jezusa. 15. Z tym przekonaniem postanowiłem najpierw przybyć do was, abyście dostąpili powtórnej łaski, 16. a od was udać się do Macedonii. I z Macedonii znowu przybyć do was, abyście mnie wyprawili do Judei. 17. Czy więc

planując to wszystko, postąpiłem lekkomyślnie? Albo czy to, co planowałem, planowałem według ciała tak, że w moim wypadku „tak, tak” okazuje się „nie, nie”? **18.** Na wierność Boga! W tym, co mówimy do was, nie ma „tak” i „nie”. **19.** Syn Boga, Jezus Chrystus, Ten, którego wśród was głosiliśmy – ja i Sylwan, i Tymoteusz – nie był bowiem „tak” i „nie”, lecz dokonało się w Nim „tak”. **20.** Przecież ile tylko jest obietnic Bożych, wszystkie są w Nim „tak”. Dlatego też przez Niego wypowiadamy nasze „Amen” Bogu na chwałę. **21.** Tym zaś, który utwierdza nas wspólnie z wami w Chrystusie, i który nas namaścił, jest Bóg. **22.** On też wycisnął na nas pieczęć i jako zadatek zostawił Ducha w naszych sercach. **23.** Ja zaś wzywam Boga na świadka mojej duszy, że, aby was oszczędzić, nie przybyłem jeszcze do Koryntu. **24.** Nie mamy władzy nad waszą wiarą, lecz jesteśmy współtwórcami waszej radości, bo trwacie w wierze.

BIBLIA EKUMENICZNA

To jest

Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu

przekład ekumeniczny z języków oryginalnych.

Prawo autorskie © 2018, Towarzystwo Biblijne w Polsce. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Copyright © 2018 by Towarzystwo Biblijne w Polsce. All rights reserved.